

16 e trefaldighet

Psalmer: 44, L73, L189, 157, L206

Texter: Jes 26:19, 2 Kor 4:7-14, Joh 11:28-44

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Joh 11:28-44

28 När hon hade sagt detta, gick hon och kallade på sin syster Maria och viskade: "Mästaren är här och kallar på dig." 29 Så snart hon hörde det, reste hon sig och gick ut till honom. 30 Jesus hade inte gått in i byn än, utan var kvar på platsen där Marta hade mött honom. 31 Judarna som var hemma hos Maria och tröstade henne såg att hon reste sig hastigt och gick ut. Då följde de efter henne i tron att hon skulle gå till graven för att gråta där.

32 När Maria kom till platsen där Jesus var och fick se honom, föll hon ner vid hans fötter och sade till honom: "Herre, om du hade varit här skulle min bror inte ha dött." 33 När Jesus såg hur hon grät och hur judarna som följt med henne grät, blev han djupt rörd och skakad i sin ande 34 och frågade: "Var har ni lagt honom?" De svarade: "Herre, kom och se." **35** Jesus grät. 36 Då sade judarna: "Se hur han älskade honom!" **37** Men några av dem sade: "Kunde inte han som öppnade ögonen på den blinde ha gjort så att Lasarus inte dog?"

38 Jesus blev åter djupt rörd i sitt inre och gick fram till graven. Det var en klippgrav med en sten för öppningen. 39 Jesus sade: "Ta bort stenen!" Den dödes syster Marta sade till honom: "Herre, han luktar redan. Det är fjärde dagen." 40 Jesus sade till henne: "Har jag inte sagt dig att om du tror ska du få se Guds härlighet?" 41 Då tog de bort stenen, och Jesus lyfte blicken mot himlen och sade: "Far, jag prisar dig för att du hör mig. 42 Jag vet att du alltid hör mig, men jag säger det för folket som står här, för att de ska tro att du har sänt mig." **43** När han hade sagt detta, ropade han med hög röst: "Lasarus, kom ut!" 44 Då kom den döde ut, med fötter och händer inlindade i bindlar och med ansiktet täckt av en duk. Jesus sade till dem: "Gör honom fri och låt honom gå."

Låt oss be!

Käre Frälsare, påminn oss idag om att du kommit för att vi ska ha liv, och liv i överflöd. Amen.

Vi behöver bli påminda om att Jesus är Herre över liv och död. Systrarna Marta och Maria behövde bli påminda om det fast det för dem borde ha varit i högsta grad uppenbart. Flera trovärdiga vittnen - vänner som de litade på - hade vittnat om att han uppväckt änkans son i Nain och synagogföreståndarens dotter.

Vi behöver också bli påmind om vem Jesus är och vad han förmår. "En profet" var det många som trodde i hans samtid. "En god lärare, ett verkligt föredöme" är det många som säger idag. Men det är att säga alldeles för lite. Vi ska ta fram två exempel på texter som visar på vem Jesus är och vilken auktoritet han har:

- När den åldrade Johannes satt landsförvisad på ön Patmos fick han se en mäktig uppenbarelse av den uppståndne Jesus. Fast Jesu namn inte nämns i den mäktiga uppenbarelse som Johannes beskriver första kapitlet förstår vi ändå genast att det är vår uppståndne Herre som visar sig och talar till aposteln. När Johannes såg honom, föll han ner som död för hans fötter. Men han lade sin högra hand på honom och sade: *"Var inte rädd. Jag är den förste och den siste och den levande. Jag var död, och se, jag lever i evigheters evighet. Och jag har nycklarna till döden och helvetet.* Vi som har facit i hand behöver ändå om och om igen bli påmind om denna mäktiga uppenbarelse, att Jesus är den levande och har nycklarna till döden och helvetet.
- Aposteln Johannes skriver om honom i inledningen till sitt evangelium: *I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud. Han var i begynnelsen hos Gud. Allt blev till genom honom, och utan honom blev ingenting till av det som är till. I honom var liv, och livet var människornas ljus...Och Ordet blev kött och bodde bland oss, och vi såg hans härlighet, den härlighet som den Enfödde har från Fadern. Och han var full av nåd och sanning.* Guds enfödde Son blev människa. Livets Herre och kom med nåd och sanning till oss. Han har återlöst oss från synden och dödens makt med sitt fullkomliga liv och sin oskyldiga död. Han har uppstått och lever för evigt. Vi ska hålla oss till honom, lyssna till honom och lita på honom. Till vem annan skulle vi gå? Han har kommit med livets ljus.

Detta hade hänt: Lasarus hade blivit sjuk och systrarna Marta och Maria hade sänt bud om det till Jesus. Jesus stannade ändå där han var två dagar innan han gick tillbaka till Judeén och Betania där systrarna bodde. Under tiden hade Lasarus dött och blivit begravet. Lärjungarna blev förvånade över att Jesus tänkte gå tillbaka till Judeén. Judarna hade ju försökt döda honom där. Jesus sa till dem vad som hänt och vad han tänkte göra: *"Vår vän Lasarus sover. Men jag går för att väcka honom." ..."Lasarus är död. Och för er skull, för att ni ska tro, är jag glad att jag inte var där. Men låt oss nu gå till honom."*

Lasarus hade redan legat i graven fyra dagar när Jesus kom till Betania. Han möttes av Marta som sa: *Herre, om du hade varit här skulle min bror inte ha dött.* Det verkar som hon tänkte att Jesus kunde ha botat från den svåra sjukdomen, för han hade ju gjort många sådana under inför många trovärdiga vittnen. Men hon verkar inte ha reflekterat över att Jesus också uppväckt döda. Det är lite underligt för när budbäraren

hon sänt kom till Jesus med budskapet att Lasarus låg sjuk sa Jesus: *"Den sjukdomen slutar inte med döden. Den är till Guds ära, för att Guds Son ska bli förhärligad genom den."* Och vi antar att budbäraren sa det till Marta när han kom tillbaka från sitt uppdrag. Vi hör ju också hur Jesus vid graven påminner henne om vad hon hört: *"Har jag inte sagt dig att om du tror ska du få se Guds härlighet?"* Hur som helst förstår vi att vi ofta behöver bli påmindra om vem Jesus är, vad hans vilja är för oss och vad han förmår. Det var den påminnelse Marta nu fick när de träffades: *Jesus sade: "Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig ska leva om han än dör, och den som lever och tror på mig ska aldrig någonsin dö. Tror du detta?"* Marta svarade: *"Ja, Herre. Jag tror att du är Messias, Guds Son, han som skulle komma till världen."*

Jesus sände henne sedan för att hämta Maria. När Maria kom sa hon samma sak som Marta hade gjort: *"Herre, om du hade varit här skulle min bror inte ha dött."* Troligtvis hade systrarna talat så till varandra. Eftersom många judar hade följt Maria när hon hastigt lämnade huset för att möta Jesus blev det inte samma enskilda själavårdssamtal med henne. Istället visade Jesus i ord och handling att han är livets Herre. Jesus frågade var de lagt Lasarus och Maria sa: *kom och se.*

Maria grät när hon kom ut till Jesus. Judarna som kommit för att trösta henne grät också. När Jesus såg det blev han djupt rörd. Han grät också. Men det är inte samma grekiska ord som används för Jesu gråt. Judarnas gråt var nog mer en högljudd klagan men Jesu gråt stilla tårar, ändå märkbar för dem.

Döden väcker många känslor. Sorg är den första, och kanske saknad också. Hos många som saknar hopp kan gråten vara bitter och förenad med anklagelser, vrede och frustration över något oåterkalleligt som man uppfattar som orättvist. Oavsett vilka tårar Maria och de som följde henne fällde så ser vi att det väckte starka känslor hos Jesus. Han blev djupt rörd och skakad i sin ande och han grät så att det märktes. När de såg det sa en del: *"Se hur han älskade honom!"* Men några av dem sade: *"Kunde inte han som öppnade ögonen på den blinde ha gjort så att Lasarus inte dog?"* Några uppfattade Jesu gråt som tårar från en kär vän som sörjde vid graven. Andra kände frustration och anklagelse i sin sorg. Vi förstår att Jesu tårar betydde så mycket mer än en kär väns sorg vid graven. Han hade ju sagt vad han tänkte göra och varför. Kom ihåg att han sagt till lärjungarna: *jag går för att väcka honom...för att ni ska tro...*

Jesu gråt visar att han i allra högsta grad brydde sig om sina kära vänner. Och vi kan vara säkra på att han bryr sig lika mycket om oss. När sorg över död och förlust fyller oss så känner han med oss. Genom honom har allt blivit till och utan honom har ingenting blivit till av det som är till. Människan skapades inte för att dö. Döden är

den sorgliga och grymma konsekvensen av synden. Resultatet av synd och död hade nu blivit påtagligt i Jesu kära vänners vardag. Hela situationen gjorde Jesus djupt rörd och skakad. Och då anar vi den indignation och kärlek som var drivkraften till att Jesus kom för att göra syndens och dödens makt om intet. Och det är bara han som förmår göra något mot sådana fiender, alla andra är maktlösa.

När de kom fram till graven blev Jesus åter djupt rörd i sitt inre och beordrade att man skulle ta bort stenen som stängde öppningen till graven. Maria varnade: *"Herre, han luktar redan. Det är fjärde dagen."* Fast hon fått en påminnelse om att Jesus är uppståndelsen och livet behövde hon ytterligare en påminnelse. Jesus sa till henne: *"Har jag inte sagt dig att om du tror ska du få se Guds härlighet?"* Det har vi också fått höra. Ändå tar ibland känslorna över, och ibland får förnuftet tron att vackla. Om och om igen behöver vi få vår tro stärkt med påminnelser. Trosartiklarna med förklaringarna ger oss sådana ständiga påminnelser om vem Gud är, vad Fadern gör och ger, vad Sonen gör och ger oss och vad den helige Ande gör för oss och ska göra för oss. De påminnelserna slutar med orden: *Han ska på den yttersta dagen uppväcka mig och alla döda och ge mig och alla som tror på Kristus evigt liv.* Det är så svindlande stort att de framtidsutsikterna borde alltid fylla oss med hopp och glädje. Ändå är vi ofta ledsna och modfälda som om denna sanning blivit raderad ur vårt medvetande.

Åter till händelserna vid graven: De tog bort stenen och Jesus lyfte blicken mot himlen och bad: *"Far, jag prisar dig för att du hör mig. Jag vet att du alltid hör mig, men jag säger det för folket som står här, för att de ska tro att du har sänt mig."* Jesus sa detta för folkets skull. Han ville att alla skulle höra hur han kallade Gud sin Far. Folk hade ifrågasatt om Jesus verkligen var sänd av Fadern. De hade ifrågasatt om han verkligen var Guds Son. De tvivlade på att han var den utlovade Messias. De tvivlade på att han kunde be till Gud som till sin Far. Nu behövde de bara höra hur Jesus bad till sin Far i himlen och med sina ögon se undret som bevisade sanningen i hans anspråk och allt han undervisat om.

Med hög röst kallade Jesus Lazarus ut ur graven. Och Lazarus kom ut, fortfarande inlindad i bindlar. Jesus sa till dem att göra honom fri och låta honom gå. Med sitt mäktiga ord hade Livets Herre gett liv åt den döde. Han uppväckte en man som redan legat i graven fyra dagar.

När vi ser Jesus djupt rörd och gråtande inför syndens och dödens konsekvenser i sina kära vänners liv skymtar vi drivkraften bakom allt vad han kommit för att göra. *Ingen har större kärlek än den som ger sitt liv för sina vänner*, heter det. Jesus gav sitt liv för att friköpa oss från våra synder och återlösa oss från döden. Han har uppstått som den förste bland många. När vi tänker på vår egen död, eller våra närmastes död, så

ska vi inte med sorg vända blicken till den jord vi ska återvända till utan istället lyfta vår blick till himlen precis som Jesus gjorde när han stod vid Lasaraus grav. Och vi ska komma ihåg den hemlighet som Bibeln uppenbarar för oss. Så här står det i 1 Kor 15: *Se, jag säger er en hemlighet: Vi ska inte alla insomna, men vi ska alla förvandlas, i ett nu, på ett ögonblick, vid den sista basunens ljud. Basunen ska ljuda och de döda ska uppstå odödliga, och vi ska förvandlas. Detta förgängliga måste kläs i oförgänglighet och detta dödliga kläs i odödlighet. Men när det förgängliga är klätt i oförgänglighet och det dödliga klätts i odödlighet, då uppfylls det ord som står skrivet: Döden är uppslukad i seger. Du död, var är din seger? Du död, var är din udd? Dödens udd är synden, och syndens makt kommer av lagen. Men Gud vare tack som ger oss segern genom vår Herre Jesus Kristus! Amen*

Låt oss be!

Vi tackar dig Jesus av hela vårt hjärta för att du gett oss ett fast hopp om uppståndelse och liv. Du var död, men se du lever i evigheternas evighet och har nycklarna till döden och hevetet. När du öppnar kan ingen stänga. Och du har sagt: *var trogen intill döden så ska jag ge dig livets krona*. Bevara oss alltid i en sann tro på dig så vi en dag får bära livets krona. Amen.